

Àngel Portet

President d'honor de l'Associació Internacional de Raiers

“La proclamació de la Unesco seria un homenatge a tots els raiers”

● La Poble de Segur fa la 42a Diada dels Raiers en un format més reduït, poques setmanes després de l'anunci que els raiers del Pirineu entren en la candidatura a Patrimoni Immaterial de la Humanitat

Àngel Portet va ser un dels impulsors de l'Associació Internacional de Raiers i ara n'és el president honorífic ■ EPA

Marta Membrives
LA POBLA DE SEGUR

Com ha estat el camí fins arribar a formar part de la candidatura a Patrimoni Immaterial de la Humanitat de la Unesco?

La candidatura és una antiga aspiració. L'any 2010 en l'assemblea de l'Associació Internacional de Raiers es va aprovar presentar-la i, dos anys després, aprofitant que l'assemblea es va fer a la Poble de Segur, vam donar el tret de sortida del procés. A Madrid ens van dir que tenien moltes propostes i no volien que una candidatura multinacional els prengués la possibilitat de demanar coses només espanyoles. Va quedar tot una mica aturat fins que vam plantejar que un altre país encapçalés la candidatura. Polònia es va posar al capdavant, i fent pressió amb tots els municipis raiers de l'Estat vam demanar al govern que s'apuntés a la candidatura, i finalment així ha estat.

La candidatura la formen 40 associacions d'onze països.

Què tenen en comú?

Tenim la mateixa tradició, no només de baixar troncs pel riu sinó d'una forma de vida molt dura. Cada transport de fusta s'adapta a les aigües del seu riu o canal i té unes certes diferències, però la base és la mateixa.

Com es manté viva la tradició en tots aquests països?

Hi ha llocs on l'únic que es fa és una festa un cop l'any, hi ha altres llocs que tenen museus, sales d'exposicions per recuperar el material que s'hi ha trobat, i enguany investigacions. Aquest any sortirà un llibre que recull la tradició de tots els rius europeus. També fem coses conjuntes; ara fa 30 anys de la creació de l'associació internacional, s'ha fet una exposició a Praga amb fotos de raiers de tot el món que es portarà a Brussel·les, al Parlament Europeu.

Quan va deixar de ser un ofici?

Al Pallars a partir dels anys trenta del segle passat ja no es van fer més baixades. En canvi a Navarra i l'Aragó l'ofici es va reprendre després de la guerra

civil perquè van veure que era una manera de sobreviure. Fora d'aquí tenim Finlàndia, on es fa servir un sistema molt diferent de llac en llac, i això s'ha estat fent fins fa molt poc. Al Quebec fins fa deu o dotze anys encara es baixava fusta pel riu. Els últims llocs del món on es fa són a Sibèria i l'Amazònia, però d'això no m'agrada parlar-ne perquè és molt trista la desforestació que s'hi està fent, i en part s'ha pogut fer perquè la fusta la treuen pel riu. A molts països tot s'ha transformat, els rius s'han omplert de preses i hidroelèctriques, i s'ha acabat l'ofici.

Estan documentats, els orígens de l'ofici?

La Bíblia parla de la construcció del temple de Salomó i diu que es van baixar cedres del Líban amb rai. A Itàlia tenen una estela funerària romana del patró del col·legi dels raiers que baixaven fusta dels Alps fins a Venècia. Al nostre país es comença a baixar fusta pel riu quan s'acaba la que hi ha a prop d'on fa falta. Es gasta molta fusta en l'època de construcció dels grans vai-

xells de l'Armada Invencible. Els grans troncs per fer els mastelers baixaven del bosc d'Irati, a Navarra, a través de l'Ebre arribaven a Tortosa, i per mar, arrossegats per vaixells, es portaven al port de Barcelona, al de València o al de Marsella. El llibre del Consolat de Mar parla de rais a la deriva al mar i qui els trobava en podia disposar.

Els raiers catalans del Pirineu tenen algun tret diferencial?

En aquest moment que hem convertit l'ofici en festa, el més important és que hi ha molta gent jove, mentre que en altres llocs d'Europa són molt grans.

A Catalunya, quan es converteix en una tradició festiva?

Passen molts anys que no se'n parla fins que el 1972 a la Poble de Segur, Ramon Boixareu, germà de la meva mare i fill d'un dels últims raiers, decideix fer una commemoració i recuperar l'ofici juntament amb raiers de Coll de Nargó. L'any 1979, quan es recuperen els ajuntaments democràtics, a la Poble es crea la Diada dels Raiers i es comen-

ça a fer una baixada anual pel Noguera Pallaresa, s'impulsa la creació del museu i de l'associació internacional. El 2002 es converteix en festa tradicional d'interès nacional a Catalunya.

Quantes associacions hi ha a Catalunya?

N'hi ha dues: l'Associació Cultural de Raiers de la Noguera Pallaresa, de la Poble de Segur, i l'Associació de Raiers de la Ribera del Segre, de Coll de Nargó.

Què caldrà perquè arribi a proclamar-se la candidatura?

Ens diuen que les coses s'estan fent molt bé i que pot tirar endavant. Hi hem passat moltes hores i hem patit, però ara està encarrilat

Què representarà per al món raiers aquesta proclamació?

Per als que som descendents de raiers, la proclamació de la Unesco seria la culminació del procés i un homenatge a tota la gent que van tenir l'ofici. També seria una forma de revitalitzar les festes i un argument turístic per a la Poble de Segur. ■

CAMBRILS

SOL, PLATJA
GUST DE MAR

www.cambrils-turisme.com

Nacional

Confinament sense data d'acabament al Segrià

Es limita el moviment de la població a la comarca per frenar l'expansió del virus

Crida a la "confrontació" del Consell per la República

Convoca a una assemblea tots els diputats compromesos amb l'1-O

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Roger Torrent President del Parlament

“Ens hem centrat més a competir que a cooperar”

AUTOCRÍTICA • “Potser el gran dèficit de la legislatura és que no hem estat capaços de dibuixar, prou clarament, una agenda política compartida des de l'independentisme” **NEGOCIAR AMB L'ESTAT** • “Ara el que cal és que es posin sobre la taula alternatives; i jo no en veig gaires”

Francesc Espiga
BARCELONA

En un context en què els bioritmes de la política catalana, i més específicament els de les files independentistes, estan especialment agitats, parla el president del Parlament, Roger Torrent, quan la legislatura ja llangueix.

Quina opinió li mereix l'anunci del president Puigdemont de constituir un nou partit?

Respecto tots els processos interns de la resta de partits. Dit això, una de les grans riqueses de l'independentisme és la seva pluralitat ideològica i la transversalitat que ens ha fet grans. I des d'aquesta perspectiva, ERC defensa una proposta progressista, de centreesquerra i independentista, i és bo que l'espai postconvergent, el centredreta, també presenti una proposta electoral que sigui capaç de maximitzar resultats en el seu espectre ideològic. Per tant, per a l'independentisme és interessant i necessari que aquest espai s'endreci.

No deixa de ser paradoxal, però, que en el moment que es pregona unitat, l'independentisme estigui més atomitzat que mai. Nosaltes, la unitat sempre l'hem entès com a unitat estra-

És important, però també necessari, que l'espai polític de la post-Convergència faci endreça

tègica, perquè és important que hi hagi ofertes electorals diferents. I, en aquest sentit, ERC té molt clar que és un partit progressista i de centreesquerra, i fa una oferta socialdemòcrata i independentista. Per tant, la pluralitat és bona si després es conjumina amb una unitat estratègica. És a dir, amb una agenda política que ens permeti avançar.

Però aquesta "unitat estratègica" s'ha trencat, o com a mínim esquerdat, no?

Potser el gran dèficit d'aquesta legislatura és que no hem estat capaços de dibuixar, prou clarament, una agenda política compartida des de l'independentisme i des de la majoria parlamentària. Ens hem centrat, massa vegades, en una lògica més de competició que no de co-

La independència és més necessària que mai, perquè és el que ens permetrà sortir de les crisis en què estem

operació. Jo espero que aprofitem aquest procés que estem vivint col·lectivament per reordenar-nos, perquè alguns s'endrecin, i per assentar bases noves que serveixin per trobar punts de trobada de cara a la propera legislatura.

I tot això que descriu no passa perquè, essencialment, el que estan fent els partits independentistes és pugnar per una hegemonia electoral?

D'entrada, cal tenir clara una premissa: representem projectes polítics diferenciats, amb matisos molt evidents. Per exemple, al Congrés dels Diputats hem vist fa poc com JxCat votava en contra de derogar una reforma laboral que, per contra, nosaltres entenem que és absolutament lesiva per als interessos de la classe treballadora. Per

tant, són propostes ideològicament diferents. I això és legítim i, fins i tot, saludable. Ara bé, també és cert que malgrat aquestes disputes, que legítimament es traslladen a un context electoral, crec que hauríem de ser capaços d'explicar quina és la nostra posició estratègica per als mesos que venen. Ja que no ho hem fet prou bé durant aquesta legislatura, és imprescindible que ho fem ara. ERC ja té una proposta estratègica molt clara, i ara jo espero que en aquests processos d'ordre intern, o bé si anem a eleccions, s'aprofiti per explicar estratègies.

De cara a un escenari electoral, però, a ERC ja li va bé que l'espai de JxCat es fragmenti, no?

ERC el que vol és guanyar la independència. Volem una república i hem treballat durant molts anys en això, a vegades sentint-nos molt minoritaris des del punt de vista de l'hegemonia política i cultural del país. Estem molt acostumats a picar pedra. Per tant, és imprescindible que estiguem forts i tinguem una proposta clara. Nosaltes apostem per passar de la reconstrucció a la república, i hem fet una agenda política amb set eixos bàsics que dibuixen aquest horitzó pel qual hem de treballar política-

Torrent, divendres al Parlament, poc després del ple extraordinari sobre la Covid-19 ■ J. LOSADA

ment i socialment en els propers mesos. I ara hem d'exigir al conjunt dels sectors de l'independentisme quina és la seva proposta tant des del punt de vista social, perquè aquí hi ha matisos, com per a la resolució del conflicte polític amb l'Estat. A mi no m'interessa què passarà aquest cap de setmana o quants retuits tindrem aquesta tarda, sinó on serà el país d'aquí a quatre anys. És imprescindible que tots els actors de l'independentisme ens autoexigim propostes clares en aquest sentit, més enllà de determinades retòriques i discursos que poden sonar molt bé.

Està dient que una part de l'independentisme viu de la retòri-

L'APUNT

Desconfinant el símbol de Barcelona

Eva Garcia Pagán

Voltaven per la basílica agraïts pel gest, disfrutant de la visita a l'excelsion temple que Antoni Gaudí va somiar. Infermeres, sanitaris, metges, farmacèutics i fisioterapeutes van ser els primers de trepitjar, ahir, el terra de la Sagrada Família de Barcelona, que reobria al públic per unes hores després de 114 dies tancat i amb la incertesa de quan es reprendran les obres i de

quan arribaran els turistes. "En aquests moments el flux de turisme no s'està produint i encara hi ha molta incertesa", explicava el director general de la junta constructora de la Sagrada Família, Xavier Martínez. Fins a finals d'any, el temple només obrirà per als barcelonins i només les tardes del cap de setmana. A poc a poc i bona lletra.

Hem tendit massa vegades a banalitzar la paraula república i, de tant fer-ho, li hem tret contingut

ca o el simbolisme?

Estic dient que una part de l'independentisme s'ha agafat, excessivament, a la retòrica i no ha aterrat els projectes. Hem tendit massa vegades a banalitzar la paraula república i li hem tret contingut. No per repetir-la molt i dir-la en tres de cada quatre paraules, i no per fer discursos molt grandiloqüents apel·lant-hi, estem oferint un projecte comprensible i que faci front a les necessitats i les inquietuds de la ciutadania. Jo diria que justament el que passa, a vegades, és el contrari. El que estem fent és convertir república en una paraula talismà que no vol dir gaire res.

En aquesta anàlisi, s'està referint a JxCat?

No parlo de sigles, parlo de determinats corrents dins de l'independentisme.

Quan parla de fer autocrítica, també val per a episodis puntuals com ara no haver donat una resposta conjunta al suplicatori de Laura Borràs?

És impossible que ERC pacti amb el PSC, aquells que avalen l'article 155 i la repressió

Parlo en conjunt. Parlo, per exemple, del moment de les sentències de l'1-O o d'una cosa sobre la qual, crec, hem pecat massa vegades, i que desorienta: quan tu fas un determinat discurs, o retòrica, que no s'adiu exactament amb les decisions i els fets que prens, això genera una certa desorientació entre la ciutadania. I no ens ho podem permetre de cap manera, perquè, al final, això comporta frustració. Hem de ser conseqüents i explicar cap on anem, amb tots els ets i uts, i explicar quin és el nostre projecte polític per aconseguir la independència.

No creu que donada la trencadissa que hi ha hagut entre els partits de govern, i que es pot il·lustrar en l'enfrontament viscut entre vostè i Josep Costa (JxCat) a la mesa, es fa difícil creure que es podrà refer com si res la unitat entre vostès un cop passin les eleccions?

Necessitem bases noves i treba-

Passa a la plana següent

Si tot torna a mitges, la teva quota també al 50%*

Ara amb My Renting paga només la meitat de la quota fins a 2021.
Gamma SUV Volkswagen des de 174 € al mes*. Sense entrada. Amb IVA. Tot inclòs.

*Quota de 347,8 € (IVA incl.) per a un T-Cross Edition 1.0 TSI 70 kW (95 CV) 5 vel., a 48 mesos i 10.000 km/any, amb existència d'un descompte del 50% en les quotes mensuals durant 8 mesos a partir de la primera mensualitat completa inclosa. Oferta Volkswagen Renting S.A. (Av. de Bruselas, 34, Alcobendas) vàlida per a tota la gamma excepte: Sharan, Arteon i Touareg. Inclou manteniment, reparacions i assegurança a tot risc amb franquícia. Sense entrada. Gamma Volkswagen (excepte Sharan, Arteon i Touareg): Consum mitjà WLTP (l/100km): de 4,7 a 9,3. Emissió de CO₂ WLTP (NEDC) (g/km): de 122 (101) a 214 (176). Oferta vàlida fins al 30/6/2020. Incompatible amb altres ofertes. Consulta'n les condicions al teu concessionari Volkswagen.

Autopodium
Girona, Figueres,
Sant Feliu de Guíxols,
Mont-Ras, Olot,
Lloret de Mar
www.autopodiumvw.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Roger Torrent President del Parlament

Ve de la plana anterior

llar amb diferents lògiques. Massa cops ens hem instal·lat en la lògica de "o acceptes la meua proposta o vaig a desgastarte". I així no es pot construir gaire res. És evident que la ciutadania ha vist molts cops amb incredulitat determinats episodis polítics que s'han produït durant la legislatura. I, si es vol, són puntuals, però la suma explica una actitud de fons, que és la que hem de saber superar. L'independentisme és més necessari que mai, perquè és l'únic projecte que ens permet sortir de les crisis social i política que tenim a sobre.

Però hi ha una divisió de fons, no menor, entre els que defensen la unilateralitat i els que segueixen una via més pactista per assolir aquesta independència. Hi ha síntesi possible?

La via d'ERC és una via per guanyar la república, i hem fet un procés d'explicar a la ciutadania quin és el nostre projecte. I això no és fàcil, perquè comporta molta pedagogia i debat, i enmig d'aquesta lògica competitiva en què estem instal·lats, fer això no és fàcil. Estem en un context en què, massa vegades, una idea que triga més de deu segons a poder explicar-se parteix en desavantatge. És més fàcil fer una piulada. Per això és tan difícil, també, explicar quina és la nostra proposta. Ara el que cal és que es posin sobre la taula alternatives; i jo no en veig gaires. De fet, si se separa determinada retòrica del que finalment s'està proposant o es reconeix que hi ha, jo crec que no hi ha gaires diferències. La unilateralitat no l'aplica qui vol sinó qui pot. I aquesta és una reflexió que l'independentisme s'ha de fer sempre.

Si suma, ERC farà tripartit amb PSC i els comuns?

És impossible que ERC pacti amb el PSC, aquells que avalen el 155 i la repressió. Però és que, a més, representem projectes polítics antagònics. Nosaltres volem una república i una resolució democràtica al conflicte amb l'Estat, i això és als antípodes del que planteja el PSC.

Concretar la data de les eleccions és ja inajornable?

Això correspon al president Torra fer-ho, i tot i que ningú discuteix aquesta prerrogativa, és lògic que, des d'un punt de vista polític, es parli dins la majoria que forma el govern com transitem en aquest final de legislatura. I ens sembla que això

El president del Parlament defensa la necessitat d'una unitat estratègica de l'independentisme ■ JOSEP LOSADA

ens ho demana la ciutadania. I no és només parlar sobre la data, sinó de com ens acostem enmig d'una crisi duríssima. I el govern i el Parlament el que hem de fer és definir-nos en aquells debats que generin eines per respondre-hi.

Però si la qüestió es dilata, serà un tribunal qui acabi convocant aquestes eleccions...

Aquesta és una de les qüestions sobre les quals ens hem d'asseure a parlar. Jo, òbviament, soc partidari que qui ha de fer aquesta convocatòria ha de ser el president, i no un jutge. Però, insisteixo, correspon a les forces que conformen la majoria del govern discutir-ho, i al president Torra decidir el quan.

Enmig de la crisi de la Covid, entén que hi hagi ciutadans, també votants independentistes, que no vulguin saber res de segons quins debats?

Jo crec que passa el contrari. S'ha demostrat, amb totes les incerteses i inquietuds que ens afecten, que la independència

és més necessària que mai. Hem pogut veure, un altre cop, quins són els límits d'una autonomia minvada, i amb ella no podem gestionar el que ens ve a sobre. Necessitem eines i recursos, i la manera d'aconseguir-los és amb la independència. A més, ja hem tornat a veure, amb tota la seva intensitat, com el règim del 78, de nou, voldrà mantenir la inèrcia de conservar l'*statu quo* actual. I això ens porta a una reflexió: qualsevol política transformadora, de canvi de paradigma, és possible amb aquest règim del 78? Jo crec que no.

ERC es replantejarà el seu suport al PSOE si es consolida el seu flirteig amb Ciutadans?

Qui ha de decidir què vol fer amb la legislatura a l'Estat és el PSOE. Nosaltres hem estat molt clars, i hem manifestat que volem aprofitar la nostra capacitat d'influir en la governabilitat amb l'Estat per forçar-lo a seure a negociar. I si això no passa, o acaba sent una posició purament cosmètica, la le-

gislatura s'haurà acabat. L'auto-proclamat govern més progressista de la història, ho ha de demostrar amb fets i amb la capacitat per buscar una resolució democràtica al conflicte amb Catalunya.

El seu nom, en algun moment, va sonar com a possible cap de llista d'ERC, però vostè ja s'ha descartat i entenc que el seu candidat és Pere Aragonès?

El meu candidat serà el que esculli ERC.

Que serà Pere Aragonès...

Això correspon als militants decidir-ho. El que és clar és que jo no ho seré. Ja vaig dir que jo estava a disposició del partit, i sobretot del seu president, Oriol Junqueras, i tant ell com jo mateix vam coincidir que aquest no era el moment perquè jo encapçalés aquesta candidatura. I si ara l'escollit és el Pere Aragonès, serà un excel·lent cap de llista i un excel·lent president de la Generalitat, i em tindrà al seu costat.

Hi ha una part de l'independentisme que s'agafa en excés a la retòrica i no fa aterrar els projectes

Junqueras i jo vam coincidir que aquest no era el moment perquè encapçalés la candidatura d'ERC

La seva resposta dona a entendre que de cara al futur, però, s'ofereix...

Avui en política tot passa volant, i jo faig meua una frase que vaig sentir fa mesos i deia que, avui dia, aquesta tarda és mig termini i la setmana entrant és una eternitat. A partir d'aquesta lògica, no sé què ens portarà el futur, i cal recordar que poques hores abans de ser triat per ser president del Parlament, no en tenia ni idea que passaria. Des d'allò col·lectiu cal fer plans de futur, però en el pla individual cal treballar en el dia a dia, i el que vingui ja vindrà.

Com a president de la cambra, li queda el regust amarg de no haver sabut temperar la política catalana?

És una qüestió en què hi he reflexionat molt, i no vull que soni a excusa, però la polarització política no és una qüestió exclusiva del Parlament. Ara ho estem veient al Congrés dels Diputats, per exemple. Però és veritat, també, que massa vegades l'hem vista al Parlament. I la polarització té un problema, més enllà de la confrontació ideològica abrindada, que és la simplificació dels missatges. I em preocupa molt que l'obsessió sigui el tall de cinc segons que es penjarà a les xarxes. Dit això, ja vaig haver de fer una reunió amb tots els grups per rebaixar la tensió, després de dues expulsions a diputats, i crec que, honestament, des de llavors hi ha hagut una altra actitud en relació amb el primer tram de la legislatura. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Consell per la República s'organitza digitalment

■ Llança una aplicació per exercir la ciutadania republicana i prepara un full de ruta de confrontació amb l'Estat ■ Convoca els diputats compromesos amb l'1-O a una assemblea fundacional al setembre

Toni Comín, Carme Garcia i Toni Morral, ahir a Perpinyà, durant la trobada del Consell per la República ■ ACN

nyol "no està disposat a fer una gestió democràtica del conflicte català".

Durant la reunió, també es va decidir convocar l'anomenada Assemblea de Representants Fundacional, un fòrum que tindrà lloc la primera quinzena de setembre de manera presencial a la Catalunya Nord, si les circumstàncies sanitàries derivades de la crisi del coronavirus ho permeten. Hi estan cridats tots els diputats del Parlament compromesos amb el mandat del referèndum del 2017. En la sessió constitutiva, l'assemblea debatrà i, eventualment, aprovarà el reglament del Consell i el règim electoral d'acord amb

Les frases

“Les institucions, els ciutadans i la societat civil organitzada ens hem de preparar per culminar el procés d'independència”

“Cal tenir presents totes les lliçons apreses des de l'1-O”

Toni Comín
VICEPRESIDENT DEL CONSELL

què se celebraran les primeres eleccions per conformar la primera Assemblea de Representants.

El consell de govern està format, actualment, per Puigdemont, Comín i els exconsellers exiliats Clara Ponsatí i Lluís Puig —que ahir no va poder ser present a Perpinyà, pendent a Bèlgica de la demanda d'extradició—, la presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana, Elisenda Paluzie, el portaveu de Demòcrates, Antoni Castellà, el coordinador de Poble Lliure, Guillem Fuster, l'exalcalde de Prats de Lluçanès, Isaac Peraire (ERC), la doctora en dret Neus Torbisco-Casals, l'exdiputada al Congrés Marta Sibina (Som Alternativa), l'exdirectora general de Memòria Democràtica i exdiputada d'ICV Carme Garcia, l'exalcalde de Cerdanyola del Vallès, diputat de JxCat i secretari general de la Crida, Toni Morral, la diputada de JxCat i membre d'Acció per la República Aurora Madaula i el cantant i exdiputat de JxSí Lluís Llach. ■

Emili Bella
BARCELONA

Els gairebé 90.000 adherits al Consell per la República podran votar i participar en el desplegament i la consolidació de l'organització per mitjà d'una aplicació, aprovada ahir per la direcció en una reunió presencial a Perpinyà, la primera que es fa fora de Bèlgica. “La identitat digital és la base des de què començar a exercir la ciutadania republicana”, van explicar en un comunicat.

El Consell té previst presentar una proposta de full de ruta que serveixi per reconstruir el relat i l'estratègia de l'independentisme “per tal d'adaptar-lo a l'escenari de confrontació i repressió i, al mateix temps, desplegar les eines i les condicions materials que calen per fer plenament efectiu el mandat de l'1-O”. De moment,

el primer procés de participació política per als seus membres s'anomena *La República compartida* i és una consulta per valorar i ampliar el pla de govern de l'ens.

El vicepresident del consell de govern, l'exconseller a l'exili Toni Comín, va advertir, en un recés, que el full de ruta inclou inevitablement la confrontació amb l'Estat espanyol i va fer una crida a preparar-se per culminar el procés iniciat amb el referèndum.

En la reunió hi havia el president a l'exili, Carles Puigdemont, la mateixa setmana que ha anunciat la voluntat de crear un nou partit polític, el pròxim dia 25, i ha reivindicat Junts per Catalunya. Comín no va entrar a valorar aquesta iniciativa, però bé que ell mateix, que prové d'ERC, n'és un dels cinquanta impulsors inicials.

Era la segona vegada

que Puigdemont es desplaçava a la capital del Rosselló, després que, al febrer, el Consell per la República reunís més de 200.000 persones en un acte al parc de les Exposicions. “El vot d'ordre que ens van encarregar en l'acte multitudinari de Perpinyà va ser que ens preparéssim. Doncs ara volem fer-ho efectiu”, va afirmar Comín. “El Consell és l'instrument per acabar entre tots el que l'1-O vam començar”, es proposa l'organització.

La fase final del procés

“Després de l'acte de Perpinyà, el consell de govern ha intensificat el debat per concretar la fase final del procés d'independència. Un debat que ha de servir per declinar el mot d'ordre *preparem-nos*, que va fer de fil conductor dels discursos d'aquell acte”, continuava el comunicat, que constata que l'Estat espa-

PARCS AQUÀTICS

WATER WORLD /AQUADIVER

Temporada 2020

OFERTA 2x1

Preu: 35 euros

(No acumulable a altres ofertes i/o promocions)

Cal presentar la targeta del club del subscriptor d'El Punt Avui directament a la taquilla

801175-1230470L